

NIEZGAŚNY (1) ai

D sg m niezgaśn(e)mu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: niezgasny s.v. zgasić.

Taki, który nigdy nie gaśnie:

Wyrażenie: »ogień niezgaśny« = piekło: Wy/ ogniu niezgáśnemu Wydárći/ chwalćie zgodnie Páná/ co gdy chce w lod obráćá ognie. GrabowSet X2v.

Synonim: nieugaszony.

Cf NIEZGASISTY, NIEZGASŁY, NIEZGASZONY, NIEZGAŚNIONY

JB